

Erdélyi Múzeum 2008. 3-4
Abstracte

Soós Amália: Filozofia divinității și filozofia amorului ca surse estetice la Giovanni Boccaccio

Studiul de față se dorește a fi o scurtă prezentare a concepțiilor filosofice în Decameronul lui Boccaccio. Analiza prezintă concepțiile vehiculate de opera lui Boccaccio despre Dumnezeu, iubire și individ, care își au rădăcinile în modul de gândire medieval, teoriile lui Platon și Ficino despre iubire, în relațiile sociale specifice epocii medievale și în concepția despre individ a aceleiași epoci. Studiul încearcă să releve și posibilitățile estetice la care Boccaccio a avut posibilitatea de a recurge în vederea acceptării operei sale de către cenzura bisericii catolice.

Császár Krisztina: Spațiul sacru la Racu (jud. Harghita)

În acest studiu, încerc să ofer descrierea configurației sacrale a satului secuiesc Racu (Csíkrákos). Pe parcursul acestei descrieri, am avut în vedere faptul că acest spațiu pătruns de sacralitate nu reprezintă doar o rețea de obiecte neînsuflețite, ci o realitate schimbătoare vie, care reunește în sine divinul și omenescul. Potrivit ipotezei mele, regiunea este configurată de oamenii care trăiesc pe aceste meleaguri, precum și de realitatea transcendentală. Scopul meu constă în schițarea unei imagini complete despre rețeaua spațială sacră a satului, precum și despre modificarea acestei rețele de-a lungul timpului și motivele schimbării. În ceea ce privește metodologia, m-am ghidat după ideea potrivit căreia unul dintre aspectele fundamentale ale existenței umane constă în dorința de comunicare, în același timp, însă, din cauza caracterului limitat al limbajului uman, niciodată nu poate fi explicat totul prin intermediul limbajului și al cuvintelor.

Sursele mele scrise principale sunt următoarele: opera *História* [Istorie] (1661–1711), scrisă de istoricul Mihály Cserei, și perioada inclusă de *Domus Historia* (1698–1987), aflată la parohie. Manuscrisul conține însemnările preoților care au servit la Racu. Șirul surselor scrise se încheie cu opera dascălului László Császár, care s-a născut și a predat la școala din această localitate, cu titlul *Csíkrákos monográfiája* [Monografia satului Racu]. Pe parcursul cercetării, am recurs și la tradițiile și legendele locale, respectiv la istoriile de viață ale localnicilor. Am folosit atât metoda de cercetare sincronică, precum și cea diacronică, referitor la aceeași regiune, astfel încât am reușit să relev și unele modificările în timp ale limitelor regiunilor sacre, respectiv mutațiile centrului sacral al așezământului dintr-o regiune în alta a satului. Comunitatea umană care s-a așezat în această regiune a stabilit prima dată centrul sacral al regiunii, pe care comunitatea de la Racu o ia în stăpânire în repetate rânduri de-a lungul timpului, reorganizând astfel regiunea lăsată de strămoși. În spațiul aceleiași regiuni, sacrul și profanul sunt prezente simultan. În acest studiu, am urmărit cu deosebită atenție relația dintre regiunea sacră și

timpul profan, respectiv regiunea profană și timpul întrepătruns de sacralitate. De asemenea, la Racu apar și obiectele sacralizate ale construirii identității, iar în paralel cu schimbarea localizării centrelor sacrale am reușit să abordez și problema desacralizării.

B. Kis Attila: „Romanul” unei cariere de dimensiuni europene din sec. 17: viața lui Adam Franck (1639-1717)

Adam Franck este unul dintre personajele-cheie ale evenimentelor petrecute în deceniile de la cumpăna secolelor XVII-XVIII, care au avut un impact asupra maghiarilor. Acesta a jucat un rol deosebit de important în domeniul publicării operelor literare, cu renume pe plan European în calitate de cel mai important reprezentant al tipografiei din Transilvania la Amsterdam, capitala industriei cărților în acele vremuri. Chiar dacă nu s-a mai întors acasă, el și-a păstrat legăturile strânse cu locul natal pe parcursul întregii vieți, și a parcurs cariera cea mai impresionantă, cu un orizont european, dintre toți peregrinii din Transilvania, în țările marilor puteri maritime.

În baza surselor care ne-au parvenit de la Adam Franck, putem ajunge la concluzia că factorii de decizie olandezi, prusaci și, în urma Revoluției glorioase, englezi au început să arate, inclusiv din interes propriu, din ce în ce mai multă înțelegere pentru strădaniile transilvănene și cele maghiare. Scrisorile lui Adamus Francus Transylvanus reprezintă surse pline de informații valoroase în privința capitolelor mai puțin cunoscute ale istoriei transilvănene din secolul XVII și celor ale mișcării lui Rákóczi.